

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

A TANÁCS (EU) 2015/121 IRÁNYELVE

(2015. január 27.)

a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló 2011/96/EU irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2011/96/EU tanácsi irányelv ⁽³⁾ a leányvállalatok által anyavállalataik számára kifizetett osztalékokat és más nyereségeket mentesíti a forrásadók alól, és kiküszöböli e jövedelmeknek az anyavállalat szintjén történő kettős adóztatását.
- (2) Biztosítani kell, hogy a 2011/96/EU irányelv hatálya alá eső adózók ne élhessenek vissza az említett irányelv rendelkezéseivel.
- (3) Egyes tagállamok – általánosabb vagy konkrétabb módon – tagállami vagy megállapodáson alapuló rendelkezéseket alkalmaznak az adókiadás, az adócsalás és a visszaélésszerű gyakorlatok megakadályozására.
- (4) Az említett rendelkezések azonban nem feltétlenül egyforma mértékben szigorúak, és azok az egyes tagállamok adórendszerének sajátosságaihoz igazodnak. Ezenkívül egyes tagállamokban egyáltalán nem léteznek az adóvisszaélések megakadályozására szolgáló tagállami vagy megállapodáson alapuló rendelkezések.
- (5) Ezért egy adóvisszaélés tilalmára vonatkozó közös minimumszabálynak a 2011/96/EU irányelvbe történő beillesztése jelentősen elősegítené egyrészt az irányelv visszaélésszerű alkalmazásának megelőzését, másrészt annak egységesebb alkalmazását a különböző tagállamokban.
- (6) Az adóvisszaélés tilalmára vonatkozó szabályokat arányosan, és kizárólag a nem valódi, azaz nem valós gazdasági tartalmat tükröző jogügyletek vagy jogügylet-sorozatok megakadályozása céljából szabad alkalmazni.

⁽¹⁾ 2014. április 2-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ 2014. március 25-i vélemény (HL C 226., 2014.7.16., 40. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2011/96/EU irányelve (2011. november 30.) a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről (HL L 345., 2011.12.29., 8. o.).

- (7) Ezért annak vizsgálatakor, hogy egy jogügylet vagy jogügylet-sorozat visszaélésszerű-e, a tagállami adóhatóságoknak minden tényt és körülményt objektív módon értékelniük kell.
- (8) Míg a tagállamoknak az adóvisszaélés tilalmára vonatkozó szabályt alkalmazniuk kell az olyan jogügyletek megakadályozása érdekében, amelyek teljes egészükben nem valódiak, előfordulhatnak olyan esetek is, amikor ez a jogügyletnek csak egyes különálló szakaszairól vagy részeiről állítható. A tagállamoknak lehetőséget kell kapniuk arra, hogy az adóvisszaélés tilalmára vonatkozó szabályt e különálló szakaszok vagy részek megakadályozása érdekében is alkalmazzák, a jogügylet többi, valódi szakaszának vagy részének érintetlenül hagyása mellett. Ez maximalizálná az adóvisszaélés tilalmára vonatkozó szabály hatékonyságát, de egyúttal biztosítaná az arányosságát is. Az „amilyen mértékben” kifejezést alkalmazó megközelítés olyan esetekben bizonyulhat hatékonynak, amikor az érintett jogi személyek valóságosak, azonban például az a társasági részesedés, amelyek alapján a nyereség-felosztás történik, ténylegesen egyetlen, tagállamban letelepedett adózóhoz sem köthető, azaz például, ha a jogügylettel annak jogi formája szerint átruházzák a társasági részesedés tulajdonjogát, a jogügylet jellemzői viszont nem tükröznék valós gazdasági tartalmat.
- (9) Ez az irányelv semmilyen módon nem akadályozhatja a tagállamokat abban, hogy tagállami vagy megállapodáson alapuló rendelkezéseket alkalmazzanak az adókijátszás, az adócsalás és az adóvisszaélés megelőzésére.
- (10) A 2011/96/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2011/96/EU irányelvben az 1. cikk (2) bekezdése helyébe a következő bekezdések lépnek:

„(2) A tagállamok nem biztosíthatnak az ezen irányelvből fakadó előnyöket olyan jogügylet vagy jogügylet-sorozat vonatkozásában, amelynek fő célja vagy egyik fő célja az ezen irányelv tárgyával vagy céljával ellentétes adóelőny megszerzése, és amely így az összes tény és körülmény mérlegelése alapján nem valódi.

Egy jogügylet több lépésből vagy részből is állhat.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában egy jogügyletet vagy jogügylet-sorozatot olyan mértékben kell nem valódinak tekinteni, amilyen mértékben nem valós gazdasági tartalmat tükröző, tényleges kereskedelmi okokból jött létre.

(4) Ez az irányelv nem zárja ki az adókijátszás, az adócsalás vagy az adóvisszaélések megakadályozásához szükséges tagállami vagy megállapodáson alapuló rendelkezések alkalmazását.”

2. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2015. december 31-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2015. január 27-én.

a Tanács részéről
az elnök
J. REIRS
